

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 285. szám

2016. december

„Láttuk az ő csillagát, amikor feltűnt, és eljöttünk, hogy imádjuk őt.” Mt 2,2

Békesség!

Várákozás, vágyakozás...

Várákozni valamire, amire nagyon vágyunk, nem könnyű. Sokan várnak közülünk gyógyulásra, jó vagy jobb munkára, vigasztalásra, megnyugvásra, bocsánatra, társra, babára, barátokra, és még olyan sok mindenre. Hiszem, hogy amíg várákozunk, addig Isten a háttérben szövö a szálakat. Megpróbálja a hitünket, de az üzenete az, hogy tartsunk ki.

Az adventi várákozás egy kettős élmény: hálával teli emlékezés a Megváltó születésére, és vágyakozás az után, aki a mienk, Immanuel és mégis Eljövendő.

Velünk az Isten! Ez éltet minket a mindennapokban, ez ad kitartást és békességet a nehézségekben.

Azt gondolom, általában nem vágyakozunk a mennybe. Megszoktuk, hogy itt a földön éljük a mindennapokat, tesszük a dolgunkat. De vannak különleges pillanatok, amikor úgy érezzük, a menny és a föld összeér. Ez Isten különleges kegyelme és szeretete irántunk, amikor olyan közel jön hozzánk - vagy mi kerülünk közel Hozzá, nem tudom -, hogy ebben a látogatásban szinte kézzel tapintható. Ezekért a különleges és felemelő pillanatokért érdemes újra és újra térdre borulni.

Néha megpróbáljuk elképzelni, milyen lesz majd a találkozás az Úrral, de ez csak egy

gyatra kísérlet szokott lenni. Mostanában, így adventben, sokszor hallgatok egy éneket, ami leírja ezt: „Ma csak álmodom arról, gyönyörű lehet, ha ott állok végre előtted. Ma csak álmodom arról, hogy lesz majd egy nap, mikor színről-színre látlak. Ma csak álmodom arról. Mit érzek majd akkor, mikor dicsőséged vár? Talán csendben csodállak, vagy a lábam táncot jár? Vajon térdemre hullok, vagy állva nézek rád? Halleluját kiáltok, vagy elnémul a szám? Ma csak álmodom arról.”

A napkeleti bölcsek a hosszú út alatt elmélkedhettek azon, hogy miért és hova tartanak, milyen lesz meglátni a Királyt, akiért otthagyták otthonukat. És végül beteljesült az álmuk: látták a megígért Messiást. Vajon megérte a pillanatot, vagy ez a találkozás teljesen megváltoztatta az életüket?

Az adventi időszak végén, karácsonykor mi is megérkezhetünk a napkeleti bölcsekkel együtt Betlehembe, és leborulhatunk Jézus lábainál, hogy imádjuk Őt.

Áldott adventi várákozást kívánok Mindenkinek!

Simon Lídia

Ui.: Így őrsváltáskor arra szeretném biztatni a testvéreket, hogy bátran írják meg gondolataikat a gyülekezeti lapban, hiszen ez is egy fórum, ahol a hitünket, hálánkat, kéréseinket, élményeinket igazgyöngyként megoszthatjuk egymással.

Adventben

Munkámból adódóan az első adventi és karácsonyi gondolatok már a forró augusztusi napokon megtaláltnak, így nem mondhatom, hogy nincs elég időm felkészülni. Viszont manapság nagyon résen kell lennem, hogy az ünnep valódi lényegét és a felkészülés örömét el ne veszítsem útközben.

Bár sokak számára augusztusban még nem látszik, de hamarosan egy szép, fáradt napsugaras, okker-bordó őszi napon ránk mosolyog egy télapó és egy halom szaloncukor bevásárlás közben. Ekkor sokan nevetve lépünk hátra: nem túl korai ez még? De a verseny kemény, a világ szeretne a "szuper" akciókon, temérdek haszontalan árun, vibráló reklámokon, hivalkodó fényeken, elcsépelet slágereken keresztül jól félrevezetni bennünket. Ezt jó idejében el is kezdi, így mire eljön a karácsony, kifulladás, fáradtan esünk be a fa alá. Majd mikor egy zimankós, szürke, ködös napon - advent első vasárnapján - kiteszük az adventi koszorút, akkor indulok el lélekben az egyszerű jászol felé. Oda az utat csak egyetlen csillag mutatja. Vigyázzunk, hogy szem elől ne tévesszük ezt a fényt!

Váradyné Gál Szilvia

Wass Albert: Csak csendesen

Testvér, csak lábujjhegyen jer velem,
csak nagyon halkán, nagyon csendesen.
Amerre járunk,
ne rezzenjen egy kis levél se meg,
ma lelkem olyan, mint a tó:
legkisebb rezzenéstől megremeg.
Gyere a templomunkba:
a bükkerdő ma vár,
a Csend harmóniája
ott megint a lelkünkbe talál.
Gyere velem...
csak szótlánul, csak csendesen,
csak csendesen...

Ádventi kívánság

Néhány évvel ezelőtt a karácsony előtti nagy rohanásban, zsúfolt üzletekben töltött ajándékvásárlási lázban, a munkahelyi és otthoni teendők rengetegében akadt kezembe Döbrentey Ildikó Beszélgetek az Úrral című imádságos könyve, és abban az alábbi imádság. Nagyon megérintette a szívemet minden szava, sajátomnak éreztem, és beépült naponkénti imádságaimba. Azóta minden ádventben előveszem ezt a könyvet, és már jó előre készítem a lelkem, hogy a karácsony előtti rohanásban jusson időm az elcsendesedésre, az ádventi csoda átélésére, és a karácsony igazi AJÁNDÉK-ával történő találkozásra.

Döbrentey Ildikó: Ádvent

Uram,
telve a fejem határidőkkel,
befejezni való munkákkal, elvégzésre váró feladatokkal,
meglátogatandó rokonokkal, barátokkal,
ünnepi háziasszonyi teendőkkel.
Uram, segíts,
hogy a következő hetekben
ne rohanjak el
ádvent csodája mellett!
Segíts, hogy legyen erőm és időm minden nap
megállni, rád figyelni,
beszélgetni veled,
elfogadni a Te ádventi békédet,
csodálatos ádventi ígéreteidet,
elfogadni a Te gyógyításodat.
Uram, segíts, hogy
ne egy enni-innivalókkal, ajándékokkal
tömött,
pogány karácsonyünnepre készüljek,
hanem az ünnepi tennivalókból
itt is, ott is lecsípve, szerényebben -
a VELED való
találkozásra.
Ámen

Azt kívánom, hogy ezek a verssorok váljanak valóra a mi adventi várakozásunkban is.

Szeretettel:

Erdősné dr. Horváth Éva

Babavárásban

Vannak dolgok az ember életében, amikről azt gondolnánk, nem kell tanulni, hiszen megy az magától, aztán persze kiderül, hogy mégse. Nálam az egyik ilyen dolog a várakozás, egészen pontosan a jó és pozitív lefolyású várakozás. Sok évvel ezelőtt volt egy időszak, amikor az istentiszteletek végén képtelen voltam kimondani azt, hogy „Jövel, Uram, Jézus!”, mert ha már nem gondoltam komolyan, legalább ne legyek képmutató. Mikor belegondoltam abba, mi lenne, ha már másnap visszajönne az Úr, nem örömet éreztem, hanem megfosztottságot az élettől. Eltartott egy darabig, míg megtanultam, nem a mennyiség, hanem a minőség számít, illetve fontosabb azzal foglalkoznom, hova megyek, amikor utoljára „csengetnek”, mint hogy megkapom-e a teljes élet ajándékát. Egyszóval megtértem, őszintén ki tudtam mondani azt a bizonyos három szót, és már nem akartam 80 évig élni. Fontosabb lett, hogy az Úr gyermeke vagyok, és arra törekedjek, hogy minden napom ennek fényében teljen. A hangsúly erősen a törekvésen van, mert én sajnos nem tartozom Isten eminens diákjai közé, inkább az ismétlő osztály tábortát gyarapítom, akik elméletben ugyan tudnak ezt-azt, de a gyakorlati megvalósításban nem jeleskednek, és mindig újra kell tanulniuk a leckét.

Most, hogy Attival gyermeket várunk, ismét előkerült a tudok-e helyesen és Isten szerint várakozni lecke. Az osztályzat, amit magamnak adnék visszagondolva az elmúlt hónapokra, hát finoman fogalmazva is épphogy görbül. A 12. ultrahangig nem telt el egy napom se aggodalom nélkül, ami mint

tudjuk, elég haszontalan dolog. Ugyan minden esti imádságnál megpróbáltam letenni a félelmeimet, nagyon ragaszkodtak hozzám, és mindig visszajöttek. Azt hittem, ha túl leszünk az első trimeszteren, már biztos nem fogok a baba életéért aggódni. Na persze, nem is én lennék, ha ez így történt volna. Pár napig ugyan repestem a boldogságtól, miután láttuk őt, de aztán eszembe jutott, milyen messze van még a 20-ik hét, a félidő és a genetikai ultrahang. Közben kezdtem érezni, ahogy mocorog bennem az apró kis teste, de amilyen örömet ez okozott, na, ugyanakkora ijedtséget is, ha egy-egy nap kimaradt. Félidőnél megtudtuk, hogy kislányunk lesz, napokig örökömben úszkáltam, hogy egészséges, szépen fejlődik, de nekem még ez se volt elég. Ugyanis ezen a ponton beférkőzött a fejembe, hogy mi van, ha gond adódik, még 4 hét az életképesség alsó határa, de jó lenne, ha már ott tartanánk, nem kéne többet aggódnom.

Komolyan csodálom Isten türelmét. Ha én ajándékoznék meg valakit, és az illető hónapokig nem fogná fel, hogy tényleg neki adtam, és attól rettegne, hogy bármikor visszavehetem tőle az ajándékot, szerintem a minimum, hogy ideges lennék, és magamban azt gondolnám, hát ennek se adok többet semmit, mert állandóan csak bosszant az értetlenségével. Milyen jó, hogy a Jóisten nem úgy gondolkodik, mint mi. Nagyon elszégyelltem magam, hogy hívő létemre csak ekkora hitem van, nem bízom eléggé az Ő tervében, és félek olyan dolgoktól, amik talán megtörténhetnek. Azóta igyekszem változni, hiszen januárban szülők leszünk Attival, Isten ránk akarja bízni az egyik csodálatos teremtményének a nevelését, a mi dolgunk lesz terelgetni őt a helyes útra.

Mind tudjuk, hogy a szó üresen cseng, ha nincs tettel alátámasztva. Szeretnék olyan édesanya lenni, aki nem csak felmondani tudja a leckét, hanem képes

átültetni a gyakorlatba. Szeretném, ha a lányom majd tőlem is láthatná, hogyan kell valóban letenni az életünk minden egyes kis részletét az Úr kezébe, és hittel ott is hagyni nála. Remélem a következő igevers egyszer neki is olyan sokat jelent majd, mint most nekem: „*Mert csak én tudom, mi a tervem veletek - így szól az Úr -: békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.*” Jer 29,11

Koszorus Imola

Mikor jön el a karácsony?

A gyermekek számára a karácsony a legszebb ünnep. Ezzel kapcsolatosan eszembe jutott egy régi gyermekvers:

„Sok kisgyermek égő vággyal
Jövedeled leste,
Mikor lesz itt - kérdezték -
A karácsony este?”

És az adventi várakozás után eljön!

Az adventi időszak az év egyik legszebb része. Készülünk az ünnepre, többféleképpen is. Az édesanyák és a nagymamák nem ritkán már jóval előbb szeretik kitalálni, hogy melyik családtagnak mire van szüksége, illetve hogy minek örülne. Sajnos hajlamosak vagyunk „úszni az árral”. Elvegyülünk embertársaink között, és vásárlás közben szinte lázban égünk. Jól tesszük, ha az ajándékozás, az ünnepi étkezés megszervezése mellett a lelkiekre legalább annyi időt és figyelmet fordítunk.

A Megváltó földre jövetelét már Ézsaiás próféta megjövendölte: „egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!” Ez a prófécia jó kétezer évvel ezelőtt beteljesedett. Gyermekek, felnőttek, idősebbek, készülhetünk az ünnepre!

Hogy készüljünk mi, hívő emberek? Úgy, hogy igyekszünk megtisztítani a „lelki házunkat”, a szívünket. Elcsendesedünk bibliával a kezünkben. Bűnbánatot tartunk.

Olyan jó letenni mindazt, ami terhel, ami elszomorít bennünket. Megtisztult szívvel várni az Úr Jézus földre jöttének ünnepét, ez nagy áldás! Ez az áldás a mienk lehet. Ha vágyakozó, ígére éhes szívvel olvassuk a bibliát, az Úr Jézus betölt minket örömmel, békességgel. Így lesz igazán áldott, békés az ünnepünk.

Gyermekeink, unokáink is erre vágnak. Az ajándékoknak, játékoknak akkor tudnak igazán örülni, ha érzik mögötte a szeretetet. A készülődés, várakozás után érezhetik azt az áldást, amit a legszebb ünnep magában rejt.

Azt is meg kell látnunk a környezetünkben élő emberek közt, családokban, hogy a karácsony nem hoz mindenkinek számára örömet. Vannak, akik valamilyen ok (betegség vagy súlyos terhek hordozása) miatt nem tudnak örülni ezen az ünnepen. Kérdezzük meg az Úr Jézust, és lássuk meg, hogy mit tudnánk értük tenni? A Jóisten a testvérnőknek, de a nagyobb gyermekeknek, fiataloknak is tud adni olyan együtt érző szívet, hogy „kitalálják”, mivel tudnák felvidítani a szomorú szívűeket.

A karácsonyi ünnep advent után eljön, nem csak a gyermekek öröme! Boldogok lehetünk, ha tiszta szívvel – várva a gyermek Jézus földre jöttét – hálát tudunk adni a legnagyobb ajándékért, az Úr Jézusért. Tegyük ezt meg!

Halász Sándorné Marika

Egri kirándulás

Gyülekezetünk vezetősége a szépkorúak részére buszos kirándulást szervezett Egerbe. Mivel már én is nyugdíjas lettem, úgy gondoltam részt veszek ezen az eseményen, annál is inkább, mivel még soha nem jártam Egerben.

A kirándulás napján esett az eső, de eldöntöttük, hogy nem hagyjuk elrontani a napunkat a rossz időjárás miatt. Már a buszon nagyon jó volt a hangulat. Énekeltünk, volt, aki szavalt, Császár Sanyi

bácsi pedig egy nagyon szép szájharmonika szólóval örvendeztetett meg bennünket.

Egerbe érve Dobos Imre testvér részletes információkkal szolgált a város nevezetességeiről. Először a várat és környékét jártuk be. Bármerre néztünk, rengeteg látnivaló volt, ami lenyűgözött bennünket. Nem volt kötött a program, de természetesen alkalmazkodtunk egymáshoz. Voltak, akik a bazilikát, mások a város alatt húzódó egykori érseki pincék egy részét tekintették meg.

Ezek után érkezett az ebéd ideje, amit a Szépasszonyvölgyben található Kulacs étteremben fogyasztottunk el. A finom menü tyúkhúsleves, marhapörkölt és desszert volt.

Miután mindenki jóllakott, elmentünk az egri baptista gyülekezetbe, ahol a testvérek finom süteményekkel, teával, kávéval és nagy szeretettel fogadtak bennünket. A gyülekezet megbízott lelkipásztora rövid beszámolót tartott arról, hogyan segítette meg őket az Úr az imaház megvásárlásával kapcsolatban. Nagyon áldásos volt két testvérnő bizonyágtétele. Az egyikük elmondta, hogy a sátán korábban teljesen tönkre tette a családi életüket, de Isten ezt mára csodálatos módon helyreállította. Ma boldogan élnek, és együtt szolgálják az Urat. A másik testvérnő bizonyágtétele is nagyon felemelő volt. Elmondta, hogy egy alkalommal gyülekezeti célra gyűjtést hirdettek meg. Elhatározta, hogy ő is hozzájárul ehhez a projekthez, a felajánlott összeget át is adta az illetékeseknek. Csak annyi pénze maradt, amennyire szüksége volt abban a hónapban. A sátán azonban nem örült ennek, bosszút állt a testvérnőn, ugyanis néhány nap múlva a megmaradt pénzét ellopták. Lánya segítette ki, hogy legyen mit ennie. Közben az Úr dolgozott a színpalak mögött. Kis idő elteltével egy idős néni (egyik rokona) felhívta, és kérte, hogy menjen el hozzá. Amikor elment, a néni közölte vele, hogy van egy kis megtakarított pénze, és az Úr arra indította, hogy ajándékozza neki ezt az összeget. A

testvérnő nagyon hálás volt a gondviselésért. A legnagyobb csoda ezután történt, mert amikor a borítékot felnyitotta, abban pontosan annyi pénz volt, amennyit ő adott a gyülekezet részére. Valóban elmondhatjuk az énekíróval együtt: "Az Úr csodásan működik, de útja rejtve van".

Katona Béla lelkipásztor testvér rövid szolgálata után elbúcsúztunk az egri testvérektől, és visszaindultunk Budapestre. Hazafelé már mindenki csendesebb volt, mint odafele. Nem csoda, hiszen hosszú, mozgalmas és eseménydús nap volt mögöttünk. Az esti órákban megérkeztünk az imaházhoz, ahonnan mindenki jókedvvel, vidáman és áldással feltöltekezve folytatta útját otthonába.

Farkas Zoltán

Mária & Márta női konferencia élmények

Pár hónappal ezelőtt ébredt vágy a szívemben egy pesterzsébeti női konferencia után. Akkor még nem is sejtettem, hogy ebből a vágyból ilyen hamar valóság lesz. Nem sokkal ezután rendezték meg a Linda Dillow női konferenciát, s itt már biztosan tudtam, hogy szeretnék a saját gyülekezetünkben is konferenciát nőknek. Ezen a hétvégén Isten megerősített abban, hogy konkrét lépéseket tegyek a pesterzsébeti konferencia ügyében. Egy évvel ezelőtt Isten elkezdett megmutatni az életemben egy területet, amiben változást szeretne látni. Arra hívott, hogy lépjek ki a komfortzónámból, legyek bátor és mindenben kitartó. Nekem a női konferencia megszervezése abszolút kilépés volt a komfortzónámból: bátorsággal felvetni az ötletemet Katona Béla lelkipásztor testvérnőnek, képviselni azt más előljárók előtt, és kitartani a szervezésben.

A konferencia november 20-án, vasárnap délelőtt került megrendezésre.

Katonáné Vasadi Leonóra köszöntése és imádsága után dicsőítés következett, amely

felhangolta a szívünket az előadásra, melyet meghívott előadónk, Budai Evódia tartott, aki Nagyváradról érkezett közénk. Evódia előadásának alapja Mária és Márta története volt. A következőkben megpróbálom összefoglalni azokat a gondolatokat, amik a legjobban szóltak nekem.

Kik vagyunk mi: Máriák vagy Márták? Mártának lenni egyáltalán nem rossz dolog, de Mária azért választotta a jobb részt, mert Jézus közelségében szeretett volna lenni. Bátorítást kaptunk arra, hogy legyen Márta kezünk és Mária szívünk, a kettő együtt működhet nagyon jól. Ha az Úr Jézus az életünkben az első, akkor minden másra is lehet majd időnk, de a legfontosabb, hogy a Vele való kapcsolatot ápoljuk, védjük. Volt szó a vendégszeretetről, hogy hogyan tudjuk ezt is Isten Igéje alapján tökéletesíteni akár családon belül, akár idegenekkel, s ha idegenekkel gyakoroljuk a vendégszeretetet, akkor még az is előfordulhat velünk, hogy angyalokat vendégelünk meg. De ezt csak úgy tudjuk megtenni, ha nyitott a szívünk az Úr Jézusra és az Ő akarátának teljesítésére.

Az előadás után szeretetvendégség következett, majd egy éneklés után folytathattuk az alkalmat a fórum-beszélgetéssel. Ez a része nekem azért tetszett nagyon, mert bizonyságokat hallgathattunk meg egymástól. Személy szerint nagyon sokat tanultam a testvérnők bizonyosságaiból, amiket alkalmazni is szeretnék az életemben.

A konferencia szervezése alatt megerősödtem abban, hogy ha Isten hív valamire, akkor engedelmeskedni kell, még akkor is, ha számunkra lehetetlennek tűnő feladatokat tár elénk, mert Istennek semmi sem lehetetlen. Csak a félelmeink állíthatnak meg bennünket abban, hogy ne használjuk ki az Istentől kapott adottságainkat, ajándékainkat, de Isten képes bátorságot és kitartást adni mindenhez.

Szeretnék köszönetet mondani a gyülekezet minden nőtestvéreinek, aki eljött, imádkozott a konferenciáért, hozzájárult a szeretetvendégséghez, vagy részt vett a

szervezésben és segített a konferencia alatt. Hálás vagyok a gyülekezet előjáróságának és lelkipásztorának, amiért végig támogatták ezt az alkalmat.

Bazsinka Ivett Éva

Imasarak

„Nagy különbség, hogy a nehézségeken át nézed Istent, vagy a nehézségeket nézed Istenen át.” *C. H. Spurgeon*

A Sáfár csoport imatémái

Ha a csoportunkhoz tartozók célját és élet helyzetét szeretném tömören megfogalmazni, akkor

- célunk, hogy szeretnénk a Jóistentől kapott képességekkel, lehetőségekkel helyesen sáfárkodni, és
- élethelyzetünkben adódóan úgy érezzük, hogy több fronton kell most helytállnunk.

Helytállás

- a családban: a mindennapi feladatok ellátásában, a gyermeknevelésben, az idősödő szülők támogatásában,
- a túlterhelt munkahelyen: a vezetői és/vagy beosztotti feladatok ellátásában, a munkatársi kapcsolatokban, a másodállás vagy továbbképzés végzésében,
- a gyülekezeti életben: a szolgálatok szervezésében és végzésében.

Kérem, hogy a testvérek imádkozzanak értünk, hogy a mindennapi küzdelmek, terhek hordozását ne a magunk erejéből, bölcsességéből végezzük, ne futamodjunk meg, ne roppanjunk bele, hanem vegyük fel az Ő igáját, amely ránk szabott, szeretettel van bélelve, és megkönnyíti a terhek viselését. *"Vegyétek fel az én igámat... Mert az én igám kedves és az én terhem könnyű."* (Mt 11,29-30)

Kérem a testvérek imatámogatását a csoportunk próbákban levőikért: akik elhúzódó betegségben szenvednek, akik gyászolnak, akiknek lakhatási problémái vannak, akik a megnövekedett deviza-

hitellel küzdenek, akik munkahelyet keresnek.

Krisztus Teste az emberi testhez hasonlóan sok kis sejtből áll. A sejtek az élet hordozói a biológiában és a Krisztus testében egyaránt. Hálásak vagyunk, hogy egymásért imádkozó és egymás terhét hordozó gyülekezet tagjai lehetünk. „...ha szenved az egyik tag, vele együtt szenved valamennyi... Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai...” (1 Kor 12, 26-27)

Hála ok, hogy több mint egy év munkanélküliséget követően egyik testvérünk három hónapja munkát kapott, és a próbaidő letelte után véglegesítették munkaszerződését.

Néhány gondolat, imatéma az adventi időszakhoz kapcsolódóan

Amikor ezeket a sorokat írom, néhány nap van hátra az őszből, közeledik az év vége. A karácsony elmúltával pedig sok embernél megjelenik az orvosok által karácsony utáni depresszióknak nevezett állapot. Ezek a tények szerintem minden emberben tudatosítják az elmúlás valóságát akár Isten nélkül él az illető, akár szoros, élő kapcsolatban van az Úrral. Istennel való kapcsolatunkat nem az minősíti, hogy az elmúlás benne van-e a gondolatainkban, szomorúak vagyunk-e miatta valameddig, hanem az, hogy hogyan tudjuk kezelni ezt az életünkhöz hozzátartozó ténytet. Jézussal Isten életet adott nekünk! Olyan életet, amely felülemelkedik a levelek elszáradásán érzett szomorúságon, a földi évek elmúlása miatt érzett bánaton, az ünnepek elmúltával érzett sivárságon.

”Aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzgó víz forrásává lesz benne.” (Jn 4,14) Tudatosítsuk magunkban, és legyen ez visszatérő hála okunk! Kívánom, hogy legyen hálás szívünk és segítse a karácsonyra való készülődésemet, készülődésünket!

„Mert megjelent Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan és kegyesen éljünk e világban, mivel várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését, aki önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonoszságtól, és megtisztítson minket a maga népévé, amely jó cselekedetre törekszik.” (Tit 2:11-14)

Császár Levente

Ifjúsági rovat

Sok szeretettel köszöntöm ebben a hónapban is a Testvéreket az ifjúság nevében!

Az elmúlt hónapban több rendkívüli esemény is történt az ifjúságunkban.

Ahogy az már korábban is a Testvérek tudomására jutott, csoportunkban a pénteki alkalmak felében a fiatalabb és régebbi ifi tagok külön tanításon vesznek részt. Az idősebbekkel ebben a hónapban ifj. Bazsinka József testvér vezetésével elkezdtük a Római levél tanulmányozását, és ebben az évben ez a levél lesz a vezérfonalunk a pénteki alkalmakon.

A novemberi hónapban is nagy hangsúlyt fektettünk arra, hogy a megszokott programokon kívül kötetlenebb formában is találkozzanak a fiatalok, ezzel is elősegítve a közösség erősödését. Így november 26-án Katona Ede vezetésével az ifi gokartozni ment. Mindenki nagyon élvezte ezt a programot, amelyen kisebbek és idősebbek egyaránt részt vettek, itt csak a gyorsaság számít, a kor nem.

Továbbá nagy örömet jelent mindannyiunk számára, hogy november 27-én megszületett Rákosi Kinga. Imádkozunk, hogy Isten adjon sok bölcsességet, kitartást Krisztinek és Gergőnek, és áldja meg Kinga életét.

Koszorus-Lovász Debóra

Könyvajánló

Philip Yancey: Csalódás Istenben

Mi emberek néha végletekben gondolkodunk. Vagy dacosan hátat fordítunk Istennek, ha fájdalom ér, s többet hallani se akarunk róla, vagy makacsul ragaszkodunk ahhoz, hogy Istenben nem lehet csalódni, az igazi hit minden problémát megold.

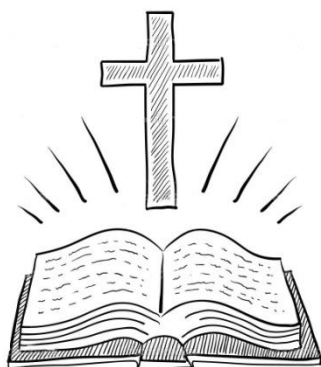
De szembe kell néznünk a ténnyel: a Föld nem az igazságosság, a jólét és a béke birodalma, hanem tele van igazságtalansággal, nyomorúsággal és küszködéssel.

De vajon Isten miért hagyja, hogy így legyen? Miért tűnik úgy, hogy elrejtőzik, amikor a legnagyobb szükségünk lenne rá?

„Igen, Isten közbe tud lépni – írja a könyv –, de miért nem bizonyítja ezt a gyakorlatban? Miért korlátozza magát őszinte kételkedők között, akik szeretnének hinni, ha látnának valamilyen jelet? Miért engedni meg az igazságtalanság és a szenvedés elburjánzását a földön? Isten beavatkozásai miért csodák, és miért nem tartoznak a hétköznapi megszokott eseményei közé?

Ha valaki mindenre kiterjedő, kielégítő válaszokat akar, ebben a könyvben is csalódni fog. De aki kész arra, hogy bepillantson a kulisszák mögé, az rájöhet, hogy a háttérben nagyobb dolog forog kockán annál, mint amit a szemünkkel látunk, és rácsodálkozhat, hogy Isten a mi botladozó kitartásunkat, harcainkat, vagy éppen a kétségbeesett maradásunkat dicsőségesen felhasználja a Gonosz elleni nagy harcban.

És a függöny mögött talán megtalálja Isten könnyeit is.

Programajánló

2016.12.04. du. Advent II. Monodrámá
2016.12.11. du. Advent III. Ifjúsági istentisztelet
2016.12.18. du. Advent IV. Idősek karácsonya, délután nincs közös istentisztelet!
2016.12.25. de. Karácsonyi istentisztelet
2016.12.25. du. Karácsonyi istentisztelet
2016.12.26. de. Gyermekkarácsonya
2016.12.31. 18:30 Óévi istentisztelet
2017.01.01. 10:00 Újévi istentisztelet

Benedek Zalán A harmadik napon c. monodrámája egy személyes hangvételű megbocsátás történet. A krízishelyzetek hirtelen szétválasztják a fontosat a nem fontostól, különösen, ha valaki akkor vet számot, mikor úgy tűnik már nincs visszaút. A darab fókuszában az önmagunknak és másoknak történő megbocsátás áll. A színdarab 35 év történetét meséli el: megismerjük a főhős gyerekkorát, karácsonyi emlékeit, szüleihez fűződő viszonyát, fiatalkori szerelmét és titkát, ami nem engedi szabadulni. A darab érdekessége, hogy az előadó egyedül játszik el négy szerepet.

Állandó alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órától

Bibliaóra: csütörtök 18:30

Ifjúság bibliaóra: péntek 18:00

Kiscsoportos bibliatanulmányozás /MKBK/:
vasárnap 9 órától 10 óráig

Úrvacsora: a hónap első vasárnapján délelőtt

Énekóra: csütörtök 19:30, vasárnap 18:30

Sakk szakkör: a hónap első vasárnapját követő hétfő 17:00

Imaház címe: Pesterzsébet, Ady Endre u. 58.
(Ady E. u. - János u. sarok)

Lelkipásztor: **Katona Béla**
Telefon: 06-20-449 0458

Gondnok: **Horváthné Császár Márta**
Telefon: 284-4604

SZERETET-SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: Katona Béla

Szerkesztő: Simon Lídia simonlidia72@gmail.com

Technikai szerkesztő: Gál Tamás gal.tamas12@gmail.com

Gyülekezet honlapja: www.pbg.hu